

Google. Lumea ne oferă totul pe tavă, vine în întâmpinarea nevoilor noastre fără să ne mai obosim să mai mergem să căutăm. Un simplu click stă între noi și răspunsul pe care-l dorim.

Ca și creștini sursa noastră de căutare a tuturor răspunsurilor e Dumnezeu. E-adevărat, e la o rugăciune distanță și poate uneori nu mai avem răbdare să ne rugăm și cu atât mai puțin să așteptăm răspunsul la rugăciunea noastră.

Dumnezeu știe întotdeauna ceea ce avem noi nevoie, dar El așteaptă să-I cerem. Să ne recunoaștem dependența de El, să-I fim credincioși și să ne supunem voii Lui întotdeauna.

Dumnezeu ne iubește și ne dorește alături de El. Să ne punem dar încrederea în El și să mergem cu ale noastre căutări la tronul îndurării Lui.

Veniți să-L căutăm pe Dumnezeu în tot ceea ce facem, în fiecare zi, în fiecare clipă. Să căutăm mereu să fim aproape de El, iar la finalul vieții, când vom fi mereu alături de El, prima pe dreapta la intrare, să-I mulțumim că a răspuns mereu căutărilor noastre, chiar dacă uneori ni s-a părut a fi tare departe.

Azi poți alege fie să stai în rugăciune cu credință în Dumnezeu fie să găsești rezolvări nenumărate de pe Internet.

Aurelia Modoc

Fiecăruia dintre noi, cred că ne place să facem promisiuni, însă de cele mai multe ori noi, oamenii, ori uităm de promisiunile făcute, ori uităm că acestea trebuiesc și respectate.

Marea diferență dintre Dumnezeu și om este că Dumnezeu nu își încalcă niciodată promisiunile făcute față de copiii Lui. Dumnezeu prin Cuvântul Său ne oferă garanția că ceea ce El a spus,

aceea se va și întâmpla.

Una din promisiunile mărețe pe care Dumnezeu ni le-a lăsat scrise pe paginile Scripturii se găsește în 1 Corinteni 2:9 care spune așa: **”Dar după cum este scris «Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc»”**

Ce confort și ce liniște sufletească ne oferă Dumnezeu lasându-ne ca și o promisiune acest verset. Pe mine personal citirea și meditarea asupra acestui verset mă face să îmi înalt gândul mai sus de lucrurile vremelnice și lipsite de orice sens ale acestei lumi și mă face să lupt mereu și mereu până în momentul în care Dumnezeu îmi va îngădui să văd, să aud și să simt lucrurile pe care El mi le-a promis.

Iulia Brătulescu

ANUNȚURI:

Luni - ora 18 - Comitet

Marti - ora 9 Grup de rugăciune

Miercuri - Repetiție de cor

Joi ora 18 - Biserică

Vineri - ora 17 - Clubul Awana

Duminică - ora 10 - Serviciu de închinare
- ora 17 - Studiu biblic

STUDIUL BIBLIC:

Nu uita ce ți-a făcut Domnul, și vei fi motivat să răspunzi cu iubire la iubirea Lui!

Deuteronom 6-11

Vei rămâne credincios Dumnezeului tău, dacă vei strânge poruncile Lui în inima ta și dacă nu vei uita că binecuvântarea pe care o ai nu se datorează nici puterii tale, nici mărimii tale și nici bunătății tale, ci harului Său.

Pulsul

Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"

Anul IX, Nr. 408 din 21 septembrie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

PĂCATELE PRIN OMITERE

„Deci, cine știe să facă bine și nu face, săvârșește un păcat!” (Iacov 4:17)

Grija unui credincios de a se feri din calea păcatului este normală. Curățiți și sfințiți prin sângele lui Cristos, înzestrați cu o natură spiritală nouă, predispoziția noastră spre păcat poate fi biruită prin Duhul lui Dumnezeu care este în noi. Dacă în trecut viața noastră veche a fost bântuită de anumite păcate, acum putem duce o viață de biruință asupra acelor lucruri care nu sunt pe placul lui Dumnezeu.

Ceea ce trebuie să știm însă este că păcate nu sunt doar lucrurile pe care le facem greșit ci și lucrurile pe care nu le facem deși ar fi trebuit făcute. Atunci când știi că ar fi trebuit să faci un lucru și nu l-ai făcut, este păcat. Dacă știm că trebuie să facem un bine și îl putem face, dar totuși nu îl facem, acesta este păcat.

Ca și copiii ai lui Dumnezeu nu avem voie să ne închidem ochii față de ceea ce se întâmplă în jurul nostru în fiecare zi în lume. Nu ne putem face că mergem mai departe atunci când știm că ar trebui să ne oprim, să legăm răni, să ne cerem iertare, să acordăm iertare, să ajutăm, să încurajăm sau să ne mărturisim credința. Este oare inima noastră atât de sensibilă încât să se lase cercetată în privința păcatelor prin omitere? Nu cumva trăim atâtea situații în care știm să facem bine și totuși nu facem? Suntem conștienți că acele omisiuni sunt păcate?

„Cine își cunoaște greșelile făcute din neștiință? Iartă-mi greșelile pe care nu le cunosc!” (Psalmi 19:12) se ruga cu responsabilitate omul lui Dumnezeu, David.

Umblând prin deșertăciune ne putem murdări așa de ușor călcând strâmb dar și neonorând voia lui Dumnezeu în viața noastră. Doar o adâncă și sinceră cercetare ne poate ajuta să ne pocăim de vina de a fi știut că trebuie să facem anumite lucruri și totuși noi le-am lăsat nefăcute.

pastor Daniel Chereji

Dragii mei,

Să știți că eu sunt bine și că adesea mă gândesc cu drag la voi. Sunt fericită cu soțul meu minunat pe care mi l-a dat Domnul, mi-e dragă căsuța noastră, am reușit să îmi fac și prieteni aici, și încet, încet mă obișnuiesc cu noua mea viață.

E frumos aici, oamenii sunt drăguți și politicoși, dar asta nu mă poate face să vă uit pe voi, familia mea, prietenii mei, frații și surorile mele, oameni dragi și scumpi de la Biserica Biruința din Baia Mare, din România. Întotdeauna veți ocupa un loc cu totul special în inima mea. Îmi amintesc cu mult drag de voi și visez adesea la ziua când ne vom revedea.

Nici "țara tuturor posibilităților" nu mă poate face să uit de Țara promisă, de Canaanul ceresc. Chiar dacă am venit într-o țară binecuvântată material, inima mea rămâne legată de cer.

Uneori, când vorbesc de "acasă" devin eu însămi confuză pentru că gândul îmi fuge imediat la casa în care am crescut și am trăit atâția ani frumoși, dar acum casa mea este aici, lângă soțul meu, și sunt și aici fericită. Însă mai mult ca altă dată am început să realizez că locul după care sufletul meu tânjește și de care aparține este cerul, locul pe care Domnul Isus a promis că mi-l pregătește și unde mă va lua și pe mine, împreună cu voi, într-o zi. Această promisiune îmi umple ochii de lacrimi de bucurie. Ce frumos va fi să fim iarăși cu toții împreună, să nu mai fie despărțire, nici griji, nici durere, și să ne bucurăm veșnic în prezența Dumnezeului nostru!

Așteptând revenirea glorioasă a lui Cristos,

Claudia Păduraru

Zilele trecute am citit o carte care ilustrează începuturile creștinismului, mi s-a părut impresionant modul în care Cuvântul Adevărului se răspândea printre oameni și-i convingea de starea lor. Învățătura Domnului Isus se răspândea în tot Imperiul Roman cu o rapiditate extraordinară, oameni din toate categoriile sociale primeau această învățătură și o transmiteau și celorlalți. M-a sensibilizat entuziasmul lor și pasiunea pentru Hristos, niște persoane pagâne, obișnuite să se închine multor zeități, persoane pline de orgolii și ambiții (mă refer la cele din înalta societate) sau persoane condamnate să slujească toată viața, fără a se bucura de drepturi (mă refer la sclavi), primesc eliberarea în Hristos. Cuvântul Adevărului îi regenerează, asimilând învățătura creștină tot mai mult, trăiesc diferit de ceilalți oameni, neavând temeri, neștiind ce-i frica, preamărindu-L doar pe Cel ce le-a dat salvarea, trăind conform noii învățături, iertând și iubindu-și vrăjmașii. Erau cei mai fericiti oameni din Imperiu, pentru că fericirea lor nu depindea de dispozițiile lui Nero, împăratul, ci de Mântuitorul lor iubit. Vedea în moarte o eliberare și știau că în viața de dincolo îi așteaptă Cel care a murit și-a înviat pentru ei. Când erau condamnați la moarte, o primeau în tăcere, fără să se împotrivescă, rugându-se cu pasiune pentru putere și pentru cei ce rămân în viață.

E adevărat că și în această operă literară este ficțiune, dar autorul a surprins foarte bine situația creștinilor de atunci. Mi-a plăcut cum a redat trăirile lui Petru și Pavel în drumul lor spre locul execuției: **"...știa că Adevărul pe care-L propovăduise toată viața se va revărsa peste tot, asemenea talazului și nimic nu va izbuti să-i pună stavilă."** (Petru)

"Simțea că sămânța credinței nu va fi spulberată de viforul răutății." (Pavel)

Într-adevăr, învățătura Domnului Isus s-a răspândit pe întreg pământul și a ajuns până la noi datorită înaintașilor noștri, care au primit-o, fiind mai degrabă gata să moară decât să se lepede de ea, au trăit cu pasiune, transmitând generațiilor viitoare Adevărul care eliberează, care dă pacea și fericirea.

Avem, dragii mei, și noi datoria să păstrăm nealterată această învățătură și s-o dăm mai departe generațiilor care vin după noi, dar nu suntem singuri, **"fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înainte."** Evrei 12:1

Domnul Isus să ne ajute să păstrăm credința creștină așa cum am primit-o, cum o avem în Scriptură și fiecare să poată spune în dreptul lui că și-a îndeplinit datoria de a o da mai departe. Amin

Ancuța Rus

Astăzi trăim într-o lume care strigă din răspuțeri pentru răspunsuri la probleme înrădăcinate profund și adesea nerezolvabile. Epoca noastră este o epocă egoistă și materialistă care are nevoie disperată de direcție spirituală. Totuși, cei mai mulți oameni alocă aproape toate resursele lor pentru achiziționarea de bunuri și servicii, ca să-și facă viața mai bună.

Totuși, Dumnezeu cere o înțelegere diferită de la cei pe care îi cheamă. El ne cere să recunoaștem atât valorile și nevoile spirituale cât și nevoile fizice. Dumnezeu vrea ca noi să

comunicăm cunoștința spirituală neprețuită unei lumi în întuneric și înșelate.

Dumnezeu își realizează planul Său minunat în care i se va da ocazia întregii omeniri să primească viața veșnică dincolo de mormânt. Numai învățăturile și valorile spirituale ale lui Dumnezeu pot umple durerosul gol spiritual și emoțional care năpăstuiește omenirea astăzi. Mai mult de atât Dumnezeu are un plan bun pentru noi și ne cere să ne încredem în promisiunile Lui.

Toți vom avea parte la un moment dat de dureri cauzate de probleme fizice, provocări emoționale sau lupte spirituale. În fața acestora, banii, puterea și prestigiul social, nu oferă nici o perspectivă.

Suntem mângâiați însă, pentru că în cele mai grele clipe de încercare, avem promisiunea că Dumnezeu nu ne părăsește și este pentru noi un ajutor aflat la îndemână.

Promisiunea din Ieremia 29:11 **"Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde"**, este suficient de puternică să ne mângâie în clipele grele și să ne dea certitudinea că, indiferent prin ce vom trece în lume, Dumnezeu are un scop și un plan bun pentru noi.

Roxana Avram

Alegerea ta

În lumea de azi totul stă sub puterea Internetului. Totul e o căutare, totul vine în întâmpinarea noastră printr-un simplu "Search" (căutare) dat pe